

CLARISSIMO
DISSERTATIONIS AVTORI
JOH. GVILIELMVS BAIERVS, D.

S. D.

Multum mihi gratulor occasione oblata ad declarandum publice, quam mihi haecenus jucunda & suavis fuerit Tua, VIR CLARISSIME, consuetudo, & quanti Tuam virtutem aestimem atque eruditionem. Venisti ad nos rectissimis jam studiis doctrinisque affluens, non tam tuis, quam aliorum inserviturus commodis, alienus tamen ab inani ostentatione scientiae. Inter haec, quod Tibi superfuit temporis, neutiquam otio dedisti, sed lectioni, auscultationi, meditationi, aut rerum optimarum colloquiis, quibus & nostrum saepius excitare studium & pascere animum voluisti. Laetatus sum, quoties Te in coetu disquirentium de *Articulis Augustanae Confessionis* eorumque *Apologia* sive oppugnatorem habui, sive defensorem. Utrunque enim nihil non acute cogitatum, ordinate dispositum, inquisitione dignum & utile attulisti. Nunc igitur, quando, omnibus ex voto peractis, abitum Tuum ex Academia luculento ingenii specimine, in lucem publicam edito, honestare instituisti, non possum non Tibi priscum illud feliciter! succlamare, & in posterum fausta quaevis comprecari, ominari.
Vale, nostrique memor vive.

Coll. dis. A. 239, univ. 51